

Jeg skriver til jer i håbet om at kunne skabe en debat og måske endda fået lavet om på det system der er i dag.

D. 11-6-2011 mistede en ganske ung mand på bare 17år livet på grund af stoffer. Han sprang ud af et vindue på 3 sal. Han var sammen med nogle andre unge, der iblandt også en på 15 som var så påvirket af stoffer, så vedkommende var i koma, da politi og redningsfolk ankom. Alle i lejligheden var så påvirket, at politiet havde svært ved at afhøre dem.

Stedet er kendt af politiet som en narko lejlighed, Alle over den kriminelle lavalder der var på stedet er alle kendt af politiet.

Forældrene til den afdøde har haft en lang kamp med Odense kommune, som ikke ville betale for at få deres søn i den nødvendig behandling. Dette bevirkede at de selv betalte ca. 10 måneder for behandling af sønnen derefter var pengene sluppet op. afdøde var derfor ikke færdigbehandlet da han forlod behandlingsstedet, hvilket nok har været med til det tilbagefald han var havnet i få dage før hans død.

Kommunen skulle dog tirsdag d.14-6-2011 have et møde med afdøde og hans behandler, omkring han skulle tilbage så han kunne starte i skolen igen til August, hvilket han så meget frem til. afdøde ønskede inderligt at blive stoffri så han kunne få en uddannelse og komme godt i gang med livet.

Vi må vist alle indrømme at dette er en dybt tragisk begivenhed som ingen ønsker en gentagelse af.

Men når det så er sagt og skrevet, må vi også indse at det system der er i dagens Danmark bare ikke er godt nok.

Selv om der forligger kommunerne psykologisk undersøgelser, pædagogiske udredninger(som de for øvrigt selv har betalt for) som bekræfter at den unge har brug for ditten eller datten, så har vi set massive eksempler på at kommunerne trodser de fagliges vurderinger og hjemtager eller stopper den unges, eller skære så meget ned i prisen af behandlings indsatsen gøres umuligt for dem som skal udfører behandlingen/anbringelsen. Vi har ingen penge siger de og er dermed tvunget til at gøre brug af deres egen foranstaltninger og som for øvrigt ikke har de bedste resultater, hverken når vi taler misbrugsbehandling eller socialpædagogisk behandling. Det er okay at vi mister job eller bil på grund af krisen, MEN det er langt fra okay at vi skal miste vores børn fordi kasse tænkning kommer forud for mennesket.

Det er måske meget godt unge kan komme ind til samtale ved rusmiddel centrene men det hjælper dem ikke ud af et massivt misbrug. De unge misbruger bliver ofte kastet

rundt i forskellige forsøg som er billige for kommunen og det er kun for at spare penge, Dette er dog en meget dårlig ide for kommer misbrugerne ikke under en kyndig behandling fra starten kommer de jo bare længer ud i misbrug og bliver mere destruktiv

Jeg ved godt man ikke kan rede alle misbruger, og det er da heller ikke alle der ønsker at komme ud af deres misbrug

Men når de står med hånden fremme for at få hjælp, må det være vores pligt at hjælpe om det så koster 100kr eller 1 million, Ingen kan sætte pris på et menneske liv.

I bliver ved med at lade kommunerne overtag opgaver de slet ikke kan løfte. Nu må det være tid til at staten tager over og klare den opgave.

Hvor mange liv skal gå til før I begynder at se det er helt galt?

Hvor mange forældre skal stå på skadestuen og tage afsked med deres elskede børn??

Jeg føler med de stakkels forældre/søskende/pårørende der nu skal følge deres kære til graven.

I mine øjne har vi et svagt samfund, hvor det er dem der er nederst i samfundet der betaler prisen. Det må vi kunne gøre bedre.

Venlige Hilsen
Helle Jensen
Mesinge Bygade 15
5370 Mesinge